

ת"פ 28479/10/14 - משרד החקלאות - היועץ המשפטי משרדי ממשלה נגד יצחק גולדנברג

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 28479-10-14 משרד החקלאות - היועץ המשפטי נ' גולדנברג
ת"פ 69553-07-17 מדינת ישראל נ' גולדנברג
לפני כבוד השופט עמית מיכלס
מאשימה
נגד-
נאשם
משרד החקלאות - היועץ המשפטי משרדי ממשלה
יצחק גולדנברג

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם להארכת מועד להגשת תגובתו לתגובת המאשימה, שניתנה בעקבות תשובה שמסר לכתבי האישום התלויים ועומדים נגדו. המועד המבוקש להגשת התגובה הוא לאחר 26.4.2021, מועד שנקבע על ידי בג"ץ לקבלת עדכון מטעם המדינה בעתירה שהגיש הנאשם, בין היתר נגד חוקיות הוראות החיקוק בגין הואשם בשני כתבי אישום התלויים ועומדים נגדו בהליכים המתקיימים לפניי (ת"פ 28479-10-14 ות"פ 69553-07-17) (להלן: כתבי האישום וכן התיק הראשון ו-התיק השני בהתאמה).

2. בשני כתבי האישום הואשם הנאשם בעבירות של **הקמת מכונות והחזקתן ללא רישיון ייצור**, בניגוד לתקנות להשבחת ייצור חקלאי (בעלי חיים) (דבורים) תשכ"ח - 1968 (להלן: התקנות); **רעיית דבורים בשטח מרעה ללא אישור**, בניגוד לתקנה 5 לתקנות יחד עם סעיף 5 לחוק להשבחת ייצור חקלאי (בעלי חיים), תשי"ב-1952; **גידול דבורים והפקת דבש ללא רישיון מהמועצה או בניגוד לתנאים**, בניגוד לסעיף 3 לצו הפיקוח על צרכים ושירותים (ייצור דבש ומכירתו), תשל"ז-1977 יחד עם סעיפים 39(ב)(1א) ו-39(ב)(2) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח - 1957.

3. פרק זמן ארוך מאוד חלף מאז הגשת כתב האישום בתיק הראשון ועד היום. תחילה נדחו הדיונים בשל בקשות שונות לקבלת חומרי חקירה. בשנת 2015 הודיע הנאשם כי בפיו טענות הנוגעות לאי חוקיות התקנות והצווים העומדים בבסיס כתב האישום, ובחודש ספטמבר 2017 הגיש בקשה לביטול כתב האישום בתיק הראשון. כחלק מנימוקי הבקשה הודיעה ב"כ הנאשם כי מטעם הנאשם הוגשה עתירה לבג"ץ (להלן: העתירה), בגדרה טען לאי חוקיות הוראות החיקוק העומדות בבסיס כתבי האישום לצד בקשות שונות להסדרת החקיקה בנושא. עוד נטען שיש לעכב את ההליכים בתיק הפלילי עד אשר תתקבל הכרעה בבג"ץ, זאת מן הטעם שככל שבג"ץ יקבל את העתירה ויורה על בטלותן של הוראות החיקוק, אזי דינו של כתב האישום להתבטל. לאחר הגשת כתב האישום השני, אוחד הדיון בשני התיקים הפליליים והטענות הופנו ביחס לשניהם.

4. מאז, נדחו הדיונים בתיקים הפליליים מעת לעת, תוך שנקבע (השופט ש' שטיין) כי יש להמתין להחלטת בג"ץ בנוגע לבקשת הנאשם לצו ביניים שהוגשה במסגרת העתירה, ובשים לב להשלכה שתהיה להחלטה זו על ההליכים הפליליים.

5. ביום 16.9.2019, לאחר שהובהר שבג"ץ דחה את הבקשה למתן צו ביניים, קבע השופט ש' שטיין שיש להמשיך בבירור התיקים הפליליים, וכי על הנאשם למסור תשובתו לכתבי האישום:

"...בתאריך 15.4.19 קבע בג"ץ כי לא ראה הצדקה למתן צו ביניים. בהמשך לכך נוכח הודעת המשיבה באותו בג"ץ על כוונתה להעביר את תסקיר החוק באופן מידי לאחר כינון הכנסת והקמת הממשלה הבאה, לא מצא להוציא בשלב זה צו על תנאי. אני סבור כי בנסיבות אלה אין מקום שבית משפט זה כערכאה נמוכה יידרש לשאלות המהוות את נשוא הדיונים באותה עתירה. המשמעות של אי מתן צו הביניים ע"י בג"ץ משמעותו היא שניתן להמשיך בפעולות אכיפה ובגדר כך גם כפי שהדבר מתבקש הגשת כתב אישום והמשך הליכים משפטיים שנעשו מכח אותם חיקוקים. אני סבור כי הגיע המועד להמשיך ההליכים בתיק זה אשר הושעו עד כה בגין הליכים המתקיימים בבג"ץ כמצוין לעיל. הסנגורית תגיש את תגובתה בכתב לכתב האישום".

6. בהתאם להחלטת השופט ש' שטיין הוגש ביום 23.12.2019 מענה לכתבי האישום, בגדרו לצד כפירה כללית בעובדות, שבה הסנגורית על בקשתה להורות על ביטול כתב האישום - הפעם כחלק מטענות של הגנה מן הצדק - מאותם טעמים המפורטים בעתירה.

7. תגובה מפורטת מטעם המאשימה לטענות הנאשם נתקבלה ביום 21.9.2020. בתשובת הנאשם לתגובה, מיום 29.10.2020 שהוכתרה בכותרת "הודעה בדבר החלטת בית המשפט העליון מיום 27.10.2020 ביקשה ב"כ הנאשם "לעכב את ההליכים" בתיקים הפליליים, לכל הפחות עד ליום 26.4.2021, הוא המועד שנקבע כאמור על ידי בג"ץ כמועד האחרון לקבלת תגובת המדינה לעתירה.

8. בתגובתה הביעה המאשימה את התנגדותה לעיכוב נוסף של ההליכים הפליליים, בטענה שאף אם תתקבל העתירה, לא יהיה בתוצאת ההליך בבג"ץ כדי להשליך על אחריותו הפלילית של הנאשם בגין עבירות שבוצעו על ידו לפני זמן רב. לשיטת המאשימה בהינתן שלא ניתן צו ביניים במסגרת העתירה, אין עילה לשנות מהחלטתו של השופט ש' שטיין, ויש להמשיך בבירור אשמתו של הנאשם.

9. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שאין מקום להמשיך ולדון בכתבי האישום בהליכים המתנהלים בפני טרם תתקבל ההחלטה בעתירה, זאת ממספר טעמים.

כפי שקבע השופט ש' שטיין בהחלטתו, נקודת המוצא היא שאין מקומה של הערכאה הדיונית בהליך הפלילי

להכריע בטענות התלויות ועומדות בפני בג"ץ. עמדה זו מקובלת אף עלי. בהמשך נמצא אמנם שיש להמשיך בהליכים הפליליים, אולם הטעם שניתן לכך היה אי מתן צו ביניים או צו על תנאי במסגרת העתירה. ואולם, מאז מתן ההחלטה כאמור, השתנה מצב הדברים, וביום 28.1.2020 ניתן צו על תנאי.

יתרה מכך, לאחר דיון שהתקיים בבית המשפט העליון, ניתנה ביום 27.10.2020 החלטה לפיה: "יש צורך בהשלמת הליכי החקיקה העדכנית להחלפת ההסדר הקיים בהקדם האפשרי". כן הורה בית המשפט העליון על קבלת עדכון מהמשיבה בעניין זה עד ליום 26.4.2021.

הנה כי כן, בניגוד לטענת המאשימה, ההליכים בבג"ץ מתקדמים. גם אם ההחלטה בעתירה לא תתקבל בעתיד הקרוב, לא מן הנמנע שההחלטה תשפיע על ההליכים הפליליים או תתייחס אליהם בדרך זו או אחרת, בהינתן שהעותר הוא גם הנאשם. מעבר לכך, ככל שימצאו פגמים כאלו ואחרים בהוראות החיקוק שעמדו בתוקפן ערב הגשת כתב האישום, לא מן הנמנע שיהיה בכך כדי להשפיע על סעיפי העבירה בהם מואשם הנאשם, ולחלופין, במידה שיורשע, על עונשו. לא

לא נעלם מעיני פרק הזמן הארוך שחלף ממועד הגשת כתב האישום, ופרק הזמן הארוך אף יותר שחלף מיום ביצוע העבירות. מצד שני, דווקא בשל חלוף הזמן הרב, דומה שלא ייגרם נזק נוסף אם הדיון יידחה במספר חודשים נוספים. אפשרות זו עדיפה על פני תרחיש לפיו בית המשפט בהליך הפלילי יחל בבירור ההליכים הפליליים, ובכלל זה יתייחס לטענות הנוגעות למסד החוקי, כאשר בהמשך תינתן החלטה סותרת בעתירה, שיכול ותשפיע על הקביעות שיינתנו במסגרת ההליך הפלילי, עד כדי ביטולן.

10. לאור כל אני מורה כדלקמן:

א. הדיון הקבוע ליום 26.11.2020 בשני התיקים יבוטל.

ב. ב"כ הצדדים יעבירו עד ליום 10.5.2021 הודעות עדכון מטעמם על אודות התקדמות ההליך בבג"ץ, לאחריו תינתן החלטה אשר לאופן התקדמות ההליכים הפליליים בשני התיקים.

11. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"א, 25 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.